

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 57 0 Ps 126868 20 Rev
Banjaluka, 20.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Opštine Č., koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, protiv tuženog P. a.d. Č., koga zastupa punomoćnik L.R., advokat iz B.L., radi utvrđenja, odlučujući o reviziji tužioca protiv presude Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 126868 20 Pž od 25.09.2020. godine, na sjednici održanoj dana 20.10.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Okružnog privrednog suda u Banjoj Luci broj 57 0 Ps 126868 18 Ps od 01.04.2020. godine, odbijen je zahtjev tužioca da se utvrdi pravo svojine u korist Opštine Č. sa 1/1 dijela na parcelama označenim kao kč.br. 277/4, 706/17, 775, 974/2, 974/10 i 974/16, sve upisane u PLN broj 89 k.o. Č.G., te da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u korist tuženog na istim nepokretnostima, da tuženi prizna i trpi da se izvrši brisanje upisa prava svojine u javnim evidencijama na istim nepokretnostima i izvrši upis prava svojine u korist tužioca, kao i zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka.

Istom presudom obavezan je tužilac da tuženom nadoknadi na ime troškova postupka iznos od 22.537,50 KM, dok je zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa odbijen.

Drugostepenom presudom Višeg privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 126868 20 Pž od 25.09.2020. godine, žalba tužioca je odbijena i presuda Okružnog privrednog suda u Banjaluci broj 57 0 Ps 126868 18 Ps od 01.04.2020. godine, potvrđena.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužilac iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi predlaže da se revizija odbaci, odnosno odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca da se utvrdi pravo svojine u korist Opštine Č. na parcelama navedenim u izreci prvostepene presude, da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u korist tuženog na istim nekretninama, kao i zahtjev da tuženi prizna i trpi da se u javnim evidencijama izvrši brisanje upisa prava svojine na istim nepokretnostima i izvrši upis prava svojine u korist tužioca, uz naknadu troškova postupka.

Na osnovu izvedenih dokaza i rezultata cjelokupnog postupka prvostepeni sud je utvrdio da je Rješenjem Komisije za izlaganje ... broj ... od 19.02.2018. godine utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti /popisnom listu broj 89, k.o. Č.D. i utvrđeno pravo svojine u korist tuženog sa 1/1 dijela, kao i postojanje založnog prava u korist R.b. JI E. AD B.L.; da je u postupku u kojem je doneseno navedeno rješenje, Pravobranilaštvo Republike Srpske osporilo zemljište koje predstavlja redovnu upotrebu objekta, a da je Rješenjem Uprave B. broj ... od 21.03.2019. godine odbačena žalba Opštine Č. na navedeno rješenje od 19.02.2018. godine; da su u privremenom listu nepokretnosti od 22.02.2018. godine navedene predmetne nekretnine i pravo svojine u korist tuženog; da iz nalaza vještaka geodetske struke Z.G. proizlazi da je izvršena identifikacija predmetnih parcela, da parcela kč.br 277/4 odgovara parceli kč.br. 223/7 koja je formirana od parcele kč.br. 223/5 upisanoj u zemljišno knjižni uložak broj 674 k.o. Č.D., te konstatovano da je na predmetnoj parceli sa pravom svojine uknjižen veći broj fizičkih lica, da parceli kč.br. 706/17 odgovara parcela kč.br. 352/17 na kojoj je upisano pravo svojine sa 1/1 dijela državne svojine i pravo korištenja u korist Skupštine Opštine Č., da parceli novog premijera kč.br. 775 odgovaraju parcele kč.br. 290 / 1 i 290/28, s tim što je na parceli kč.br 290/1 upisana državna svojina i pravo korišćenja u korist PPP P. MDP Č., a na parceli kč.br. 290/28 upisana opštenarodna imovina i pravo raspolaganja u korist Opštine Č., dok je za parcele 974/2, 974/10, 974/16 konstatovao da je P. doo Č. stekao pravo svojine kupovinom državnog kapitala u PPP P. Č. i upisano pravo svojine u korist P. doo Č.; da je vještak u dijelu nalaza koji nosi naziv istorijat po zemljišnoj knjizi dao pregled upisa na svakoj pojedinoj parceli te pregled trenutnog stanja u svakoj od navedenih parcela, a uz nalaz je dostavljena i skica odnosno prikaz regulacionog plana, te plan parcelacije; da iz nalaza dalje proizlazi: da su parcele kč.br. 974/2, 974/10 i 974/16 upisane na tuženog na osnovu rješenja Uprave broj ... od 27.05.2016. godine, na osnovu privatizacije državnog kapitala; da iz kupoprodajnog ugovora od 29.09.1978. godine, zaključenog između S.S. kao prodavca i AIPK RO P. kao kupca slijedi da je predmet prodaje nekretnina upisana u ZK UL broj 420 k.o. Č.D. odnosno kč.br 223/5 površine 770 m² na kojoj se nalazi nedovršena zgrada za ugovorenu cijenu od 550.000 RSD; da se Odluka o kupovini zgrade i zemljišta, broj 757/78 od 28.9.1978. godine odnosi se na isti kupoprodajni ugovor i u njoj je navedeno da se sredstva za kupovinu zemljišta obezbeđuju iz stambenog Fonda i redovnih sredstava poslovnog Fonda, a na isti kupoprodajni ugovor odnosi se i odluka o izdvajanju sredstava za kupovinu stambenog dijela poslovno-stambene zgrade, broj ... od 02.10.1978. godine; da je u posjedovnom listu broj 89 koji se odnosi na kč.br 277/3 i 277/4, kao posjednik upisan P.; da iz ugovora o prenosu prava korišćenja (broj ovjere ...) zaključenog 1981. godine između Siz ... Č. i AIPK B.K.RO P. Č., proizlazi da se istim ugovorom daje na korištenje Poljoprometu građevinsko zemljište u društvenoj svojini i to kč.br 352 / 16 sa oznakom da je riječ o garaži za ugovorenu cijenu od 15.567.50 dinara, dok se drugi ugovor (broj ovjere ...) zaključen istog dana odnosi na kč.br. 352/17 takođe sa oznakom garaža i označenom cijenom od 10.564.50 dinara; da je Rješenjem o odobrenju za građenje, broj ... od 06.10.1981. godine, odobreno SIZ ... Č. da gradi objekat skupne garaže za AIPK RO P. na parcelama 706 i 708 k.o. Č.D.; da je u Posjedovni list broj 89/32 od 29.05.2008. godine na parcelama broj 277/3,277/1,277/4 i 706/17 upisan kao posjednik P. AD; da je Rješenjem broj ... od 09.11.1978. godine, data je urbanistička

saglasnost za izgradnju robne kuće na parcelama 774 i 775 k.o. Č.D., za AIPK P. Trgovina Č., te doneseno Rješenje o upotrebi objekta, broj ... od 28.10.1987. godine, koje se odnosi na RK investitora OOUR T. iz Č.; da je Rješenjem o urbanističkoj saglasnosti, broj ... od 17.01.1984. godine, data saglasnost na objekat TC u Č., na parceli broj 774 k.o. Č.D.; da je Rješenjem o izuzimanju neizgrađenog građevinskog zemljišta društvene svojine, broj ... od 11.05.1984. godine, izuzeto iz posjeda fizičkih lica zemljište koje se po novom premjeru odnosi na kč.br 775 upisana u pl. broj 85 ko Č.D.; da je u Posjedovni list broj 89/37 od 03.05.2017. godine, koji se odnosi na parcelu 775 kao posjednik upisan P. AD; da je na nekretninama upisanim u z.k. uložak broj 213 od 03.05.2017. godine, upisana državna svojina i pravo korištenja u korist PPP P. MDP Č., a da ove nekretnine iz posjedovnog lista odgovaraju onim iz z.k uložka potvrđeno je kopijom katastarskog plana od 06.03.2019. godine; da se Rješenje o upotrebi objekta koji se nalazi na kč.br. 974 k.o. Č.D., broj ... od 11.09.1995. godine, odnosi na prodavnicu broj ... u Ul. ... u Č., da se na istoj parceli nalazio i objekat na koji se odnosi rješenje o rušenju objekta broj ... od 05.07.2006. godine, te kopija katastarskog plana od 30.04.2009. godine i rješenje o provedenoj promjeni broj ... od 21.06.2013. godine, te rješenje Uprave PJ Č., broj ... od 25.08.2015. godine, kojim je konačno na tim nekretninama kč.br 16/6 i kč.br 16/275 i kč.br 16/278 upisano pravo vlasništva u korist P. AD Č.; da iz iskaza svjedoka B.B. (koji je u P. radio od 1974. godine do 2018. godine, a dužnost direktora obavljao od 2002. godine do 2018. godine, slijedi da P. ima garažu koju je stekao kupovinom od SIZ, površine 18m², koja je kupljena 80 i neke godine, da je P. imao i objekte na tzv „žitnjaku“, magacin površine oko 260 i nešto kvadrata, i to zidani objekat koji je služio za otkup poljoprivrednih proizvoda i šumskih plodova a predmetni objekat je još 1960-ih godina dodjeljen Zadruzi uz naknadu, koja je kasnije transformacijom prešla u P., da je objekat rađen prije 1969. godine zbog čega nije bilo neophodno imati građevinsku dokumentaciju ali je Poljopromet imao upotrebnu dozvolu, da je novim urbanističkim planom na predmetnoj lokaciji predviđena gradnja dva objekta, da su zbog činjenice da je predviđen prolazak ulice preko parcele na kojoj se nalazi magacin, pregovarali sa sa Opštinom o rušenju objekta i postignut je sporazum da se objekat sruši, a istovremeno je dogovoreno da će prilikom gradnje novih objekata P. biti priznata naknada na ime komunalija, da je P. imao nekretnina preko puta mosta koji vodi u naselje Š., da je 1984. godine na toj lokaciji kupljena nedovršena kuća od S.S. i da je površina parcele na kojoj se nalazila kuća bila 760 m² a da je P. kupio kompletnu parcelu i kuću, da je 1984. godine opština od P. tražila da se izgradi jedan specijalizovani objekat koji bi služio u svrhu prodaje robe široke potrošnje i da je tada dodjeljeno zemljište P. uz naknadu, a urbanističkim planom je predviđena izgradnja robne kuće, da je poslije toga P. dobio urbanističku suglasnost, nadležne opštinske službe su poslale geometre i komisiju koji su iskolčili kompletnu parcelu, a potom su iskolčili i objekat, poslije toga su dobili svu građevinsku dokumentaciju, te nakon završetka objekta 1987. godine urađen je tehnički prijem i na osnovu kompletne dokumentacije dobijena upotrebna dozvola i iste godine objekat započeo sa radom, da i dan danas rade; da iz iskaza zakonske zastupnice tuženog S.Ć. slijedi da su objekti robne kuće i trgovine koja se nalazi preko puta mosta u upotrebi i da u iste nisu vršena nikakva investiciona ulaganja.

Kod ovakvo utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud nalazi da nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva nisu na osnovu istog činjeničnog stanja niti pravnog osnova upisane kao svojina tuženog u postupku izlaganja.

Tako je na dijelu nekretnina i to kč.br. 16/275, 16/6 i 16/278 (što odgovara kč. br. 974/2, 974/10 i 974/16) upisano pravo svojine u korist tuženog na osnovu završenog postupka privatizacije državnog kapitala u preduzećima, prema rješenju Uprave PJ Č. od 27.05.2016.

godine temeljem Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima ("Službeni glasnik RS" broj 24/98, 62/02 i 109/05) koji je tada bio na snazi, što podrazumjeva da je taj organ nakon provedenog upravnog postupka, izvršenih vještačenja po vještaku građevinske struke i vještaku geometru, utvrdio da je za predmetne parcele na kojima se nalaze izgrađeni građevinski objekti ispunjen uslov za upis prava svojine u korist tuženog, a da takav zaključak tužilac nije ni jednim dokazom doveo u pitanje, niti obrazložio po kom osnovu bi pravo svojine na tim nekretninama trebalo pripasti Opštini Č.

Dalje zaključuje da Zakon o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima predviđa način sticanja prava vlasništva na izgrađenom građevinskom zemljištu u postupku privatizacije državnog kapitala u preduzećima u državnoj i mješovitoj svojini, dok Zakon o stvarnim pravima („Sl. glasnik RS“, broj 124/08, 3/09, 58/09, 95/11, 60/15 i 107/19, u daljem tekstu: ZSP) u članu 325. predviđa pretvaranje prava korištenja u pravo vlasništva na neizgrađenom građevinskom zemljištu, što nije u suprotnosti sa odredbama Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima.

Prihvatajući nalaz vještaka geodetske struke i izvedene dokaze prvostepeni sud nalazi da:

- na parceli kč.br 277/4, kojoj po starom premjeru odgovara kč.br. 223/7, koja je formirana od 223/5, na kojoj su u zemljišnoj knjizi još uvijek upisana bila fizička lica, nije bilo upisa u korist Opštine Č.,
- se na parcelu kč.br 706/17, kojoj po starom premjeru odgovara kč.br 352/17, na kojoj je upisana državna svojina i pravo korištenja Skupštine opštine Č., odnosi zaključeni ugovor o prenosu prava korištenja (broj ovjere ...) zaključen 1981. godine između Siz ... Č. i AIPK B.K. RO P.Č., sa oznakom garaža i označenom cijenom od 10.564.50 dinara,
- je parcela k.č.br.775, kojoj po starom premjeru odgovaraju parcele kč.br. 290/1 (na kojoj je upisana državna svojina i pravo korištenja u korist PPP P. MDP Č.) i 290/28 (upisana opštenarodna imovina i pravo raspolaganja u korist Opštine Č.), formirana građevinska parcela na kojoj se nalazi objekat tuženog, što je vještak u svom nalazu konstatovao, te da nije moguće na drugačiji način tretirati parcelu 290/28 u odnosu na 290/1, kada one u suštini čine jednu građevinsku parcelu na kojoj se nalazi objekat i na koju se odnosi cijeli niz dokumenata (između ostalog i Rješenje broj ... od 09.11.1978. godine, kojim je data urbanistička saglasnost za izgradnju robne kuće na parcelama 774 i 775 k.o. Č.D., za AIPK P. T. Č.),

te slijedom toga zaključuje da je na ovim parcelama tuženi stekao pravo svojine temeljem odredbe člana 325. ZSP, što je utvrđeno u postupku izlaganja nepokretnosti na javni uvid, u smislu odredbe člana 84. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 6/12, 110/16 i 62/18, dalje: ZPK RS) na osnovu podataka iz zemljišne knjige koji odgovaraju i stanju posjeda upisanom u katastarskom operatu.

Pored toga, prvostepeni sud nalazi da je teret dokazivanja prava svojine na predmetnim nepokretnostima na tužiocu, jer je tuženi upisan sa pravom svojine na temelju stanja u zemljišnim knjigama, katastru, valjanih dokumenata i nakon proveden procedure od strane nadležnog upravnog organa, ali da tužilac nije izveo ni jedan dokaz niti se pozvao na bilo koji akt na osnovu kog bi se moglo utvrditi da je osnovan njegov zahtjev za utvrđenje prava svojine na označenim nekretninama, imajući u vidu da ni jednim posebnim zakonom nije propisano sticanje prava svojine u korist jedinice lokalne samouprave na neizgrađenom građevinskom zemljištu na kojem je drugo pravno lice upisano sa pravom korištenja, ili pravom raspolaganja, te da ni prema članu 23. ZSP nisu ispunjeni uslovi da se utvrdi da je tužilac stekao pravo svojine na navedenim

nekretninama, kao ni prema odredbama Zakona o utvrđivanju i prenosu prava raspolaganja imovinom na jedinice lokalne samouprave („Službeni glasnik RS“ broj 70/06).

Pored toga, obrazlaže da tužilac nije ni predlagao u ovom parničnom postupku da vještak utvrdi da li predmetne nekretnine služe redovnoj upotrebi objekta, odnosno da li u cjelini služe redovnoj upotrebi objekta, iako je u tužbi naveo da nije utvrđeno što čini zemljište za redovnu upotrebu objekata, pa ova činjenica nije utvrđena ni tokom ovog postupka.

Drugostepeni sud je žalbu tužioca odbio i prvostepenu presudu potvrdio, temeljem odredbe člana 226. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP).

Odluke nižestepeni sudova su pravilne i navodima revizije nisu dovedene u ozbiljnu sumnju.

Odredbom člana 84. stav 1. ZPK RS propisano je da se utvrđivanje prava na nepokretnostima vrši na osnovu a) stanja upisanog prava u zemljišnoj knjizi ako se ustanovi da taj upis odgovara stvarnom stanju, b) pravosnažnih odluka nadležnih organa i sudova, zaključenih ugovora i drugih isprava koje su osnov za upis prava na nepokretnostima i c) podataka iz katastarskog operata koji odgovara stvarnom stanju.

Postupak izlaganja na javni uvid o nepokretnostima proveden je u smislu odredbe člana 75-86. ZPK RS i nakon provedenog postupka doneseno je rješenje Komisije za izlaganje ... Uprave PJ Č. broj ... od 19.02.2018. godine, kojim je utvrđen sadržaj nepokretnosti u privremenom listu nepokretnosti /popisnom listu broj 89, k.o. Č.D. i utvrđeno pravo svojine u korist tuženog sa 1/1 dijela.

Tužilac je, nezadovoljan utvrđenim pravom u korist tuženog, utvrđenom u postupku izlaganja, shodno odredbi člana 87. stav 3. ZPK RS podnio tužbu za utvrđenje prava svojine.

Prema sadržaju zahtjeva tužioca radi se o sporu o pravu, budući da tužilac traži utvrđenje da je vlasnik predmetnih nekretnina sa 1/1 dijela, da se utvrdi da je ništav upis prava svojine u korist tuženog na istim nekretninama, kao i zahtjev da tuženi prizna i trpi da se u javnim evidencijama izvrši brisanje upisa prava svojine na istim nepokretnostima i izvrši upis prava svojine u korist tužioca.

Revizijom tužioca ne dovodi se u pitanje pravilnost zaključka nižestepeni sudova da je u postupku izlaganja nekretnina pravilno utvrđeno da je tuženi na dijelu nekretnina i to kč.br. 16/275, 16/6 i 16/278 (što odgovara kč. br. 974/2, 974/10 i 974/16) stekao pravo svojine na osnovu završenog postupka privatizacije državnog kapitala u preduzećima, dok je na dijelu nekretnina kč. 277/4, 706/17 i 775, pravo svojine stekao temeljem odredbe člana 325. ZSP, koja propisuje da se privremeno pravo korištenja do preuzimanja, pravo korištenja radi građenja i trajno pravo korištenja na građevinskom zemljištu u društvenoj, odnosno državnoj svojini, koje do stupanja na snagu ovog zakona nije postalo svojina drugog lica, pretvara u pravo svojine njegovog dosadašnjeg nosioca, odnosno njegovog pravnog sljednika.

Zakonom o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima nije zabranjeno da preduzeća koja su prošla postupak privatizacije na drugi način, osim u tom postupku stiču pravo svojine na

nekretninama, niti su ovim zakonom predviđene bilo kakve zabrane i ograničenja koja bi imala dejstvo van postupka privatizacije. Ni po odredbama člana 2. Zakona o utvrđivanju i prenosu prava raspolaganja imovinom na jedinice lokalne samouprave, se nije moglo utvrditi pravo vlasništva na predmetnim nekretninama u korist tužioca, jer tužilac kao jedinica lokalne samouprave nije prije donošenja rješenja Komisije za izlaganje imao upisano pravo raspolaganja, upravljanja niti korištenja na označenim nekretninama, niti se na predmetnim nekretninama nalaze objekti komunalne infrastrukture ili slično.

Tuženi je kao dokaze o tome da ima prava na predmetnim nekretninama priložio brojne isprave (ugovore, odluke, posjedovne listove, rješenja, z.k.uloške, uvjerenja, program privatizacije državnog kapitala) koje se odnose na kupovinu nekretnina, prenos prava korištenja, urbanističku suglasnost, izuzimanje gradskog građevinskog zemljišta, odobrenje za građenje, upotrebu objekta, stanje i promjene z.k. i katastarskog stanja, te privatizaciju državnog kapitala. U postupku je provedeno vještačenje po vještaku geodetske struke, na čiji nalaz stranke nisu imale primjedbi niti prigovora, te su saslušani direktor tuženog i svjedok B.B..

Cijeneći da je na osnovu izvedenih dokaza utvrđeno da je tuženi na predmetnim nepokretnostima imao pravo korištenja, da nema dokaza da je to pravo korištenja prestalo, pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je neosnovan zahtjev tužioca da se utvrdi pravo svojine u korist tužioca, odnosno da utvrdi ništavost upisa predmetnih nekretnina.

Uostalom, tužilac tokom postupka nije prigovarao nalazu vještaka niti drugim dokazima, a u reviziji navodi da ne spori pravo vlasništva tuženom na objektima i zemljištu kojim raspolaže, ali da se sporna činjenica koja se odnosi na zemljište tiče zemljišta za redovnu upotrebu objekata, o čemu je odlučivala Komisija za izlaganje na javni uvid ..., usljed čega je tuženom pripalo više prava nego što to prema identifikaciji i stanju na terenu istom pripada, čime je umanjena imovina tužioca, što je i bio razlog podnošenja tužbe radi pravilnog rješavanja tog problema.

Odredbom člana 330. ZSP propisano je da vlasnik zgrade koji je pribavio odobrenje za građenje ili odobrenje za upotrebu zgrade, stiče pravo svojine na gradskom građevinskom zemljištu u društvenoj odnosno državnoj svojini nosilaca svojine javnog prava, koje služi za redovnu upotrebu zgrade u skladu sa regulacionim planom ili planom parcelacije, koji je važio u trenutku izgradnje te zgrade (stav 2.). Ako regulacionim planom ili planom parcelacije nije utvrđena površina zemljišta koje je potrebno za redovnu upotrebu zgrade, tu površinu utvrđuje organ uprave za imovinsko pravne poslove, uz prethodnu saglasnost gradskog, odnosno opštinskog organa uprave nadležnog za poslove urbanizma (stav 3.). Organ uprave nadležan za imovinsko pravne poslove sprovodi postupak i rješenjem uspostavlja pravno jedinstvo zemljišta i zgrade iz stava 2. i 3. ovog člana.

Tužilac nije predlagao u ovom parničnom postupku da vještak utvrdi da li predmetne nekretnine služe redovnoj upotrebi objekta, odnosno da li u cjelini služe redovnoj upotrebi objekta, pa u ovom postupku nije utvrđena činjenica da li je zemljište za redovnu upotrebu zgrade ono koje je određeno rješenjem Komisije za izlaganje na javni uvid ..., zbog čega su ovi prigovori tužioca paušalni. Uostalom, saglasno odredbi člana 330. stav 4. ZSP, organ uprave nadležan za imovinsko pravne poslove sprovodi postupak i rješenjem uspostavlja pravno jedinstvo zemljišta i zgrade, što znači da određuje i zemljište potrebno za redovnu upotrebu objekta.

Prigovori tužioca koji se odnose na utvrđenu vrijednost predmeta spora u ovoj parnici, nisu osnovani.

Tužilac je u tužbi označio vrijednost spora svog nenovčanog potraživanja iznosom od 1.000,00 KM, a po prigovoru tuženog da je vrijednost spora prenisko određena, prvostepeni sud je na pripremnom ročištu saglasno odredbi člana 321. stav 3. ZPP, istu odredio u iznosu od 1.471.528,00 KM. Prema toj vrijednosti spora određuje se pravo na izjavljivanje revizije, kao i visina troškova postupka, koji su u konkretnom slučaju pravilno utvrđeni shodno odredbi člana 386. i 387. ZPP.

Tužilac u reviziji, ukazujući na povrede postupka, navodi da je prvostepeni sud povrijedio pravo tužioca na raspravljanje kada je van roka za izjavljivanje žalbe, posebnim rješenjem koje je donio 22.05.2020. godine, odlučio o troškovima vještačenja i tužioca obavezao da plati razliku troškova u iznosu od 800,00 KM, te da je stoga drugostepenom sudu Opština Č. direktno dostavila podnesak o dopuni žalbe, a da drugostepeni sud taj podnesak nije uopšte cijenio.

Ovi prigovori tužioca nisu osnovani, jer je o tom podnesku tužioca prvostepeni sud odlučio rješenjem dana 28.01.2021. godine kojim je podnesak odbacio, na koje rješenje nije bilo žalbe.

Prema izloženom, ni ostali revizioni navodi tužioca, kojima se prigovara pravilnosti primjene procesnog i materijalnog prava nisu osnovani, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, na osnovu odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić